

Primera, una font d'ingressos impossible de desaprofitar

Amb l'ascens, el Girona espera seguir els passos de l'Eibar, un club similar al de Montilivi que fa un any anunciava que gràcies al salt de categoria generava un impacte econòmic de 59 milions d'euros

Primera, una font d'ingressos impossible de desaprofitar

Hi ha hagut la pràctica, repetidament i durant aquests nou anys seguits a Segona, de comparar el Girona amb l'Osca. No sempre han compartit categoria, però sí al llarg d'unes quantes temporades; sempre que ha passat, s'ha parlat de clubs similars. Per història, envergadura, afició, trajectòria i mil i un motius més. Ara que s'ha donat el salt a l'elit, entre els més grans i allà on mai hi

ha estat, a l'entitat de Montilivi li toca emmirallar-se en algú altre. Aquí, la cosa es complica. Barça, Reial Madrid, Atlètic i un llarg etcètera són impossibles d'abastar. És una altra galàxia. Ser com ells o acostar-s'hi és cosa d'anys, de picar molta pedra i de créixer d'una manera espectacular. Cal fixar-se objectius més realistes. I és aquí on apareix l'Eibar. Aquí ja no es tracta de trobar en què s'assemblen i en què no els d'Ipurua amb els de Montilivi, sinó veure fins a on ha estat capaç d'arribar el club basc i intentar seguir-ne els passos. A nivell esportiu, però sobretot econòmic. Li va sentir molt bé a l'Eibar pujar a Primera, allà on mai hi havia estat. L'impacte econòmic que ha generat aquests últims anys ha estat espectacular i no té gens ni mica a veure amb el que es podia assaborir una categoria per sota.

La primavera del 2013, el Girona, presidit llavors per Joaquim Boadas de Quintana, va presentar un estudi en el que es parlava de quin seria l'impacte econòmic en el cas de pujar a Primera, un objectiu que perseguia el primer equip però que aquella temporada no s'acabaria complint. Qui sap si per no voler temptar la sort o per qualsevol altre motiu, a Montilivi mai més s'ha parlat de res així. El que és evident, és que tota xifra quedarà del tot multiplicada ara que el salt és una realitat. Només cal fixar-se en l'Eibar per adonar-se que aquells 23 milions d'euros dels quals es parlava el 2013 quedaran del tot minimitzats.

L'abril de l'any passat, a Ipurua es feien públiques les dades de fins a tres informes que demostraven com de bé havia millorat la salut econòmica del club basc gràcies a canviar la Segona A per la Primera. Llavors, i d'això fa un any, pel que les xifres hauran augmentat, l'Eibar parlava d'un impacte de 59 milions d'euros per temporada. Creixia la despesa en compres, serveis i obres; l'IVA procedents dels drets de retransmissió, l'IRPF i l'Impost de Societats també es disparava. L'aportació a la ciutat, comarca i província s'havia multiplicat per 10 i es preveia que seguiria creixent. I no només això: el club va generar un munt de llocs de treball, doblant el seu personal. Una transformació així és el que a partir d'ara notarà el Girona. Ciutat i província onclosoes.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/02/primera-font-dingressos-impossible-desaprofitar/849674.html?utm_so

urce=rss